

DOKTRİNER TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNDE KIZILELMA KAVRAMI

Dr. Süleyman GÜNGÖR

Araştırmacı-Yazar

drsgungor@gmail.com

Özet

Kızıllema, fethetmek istenen yerin adı olarak bilhassa Osmanlı zamanında yeniçeriler tarafından kullanılan bir sözdür. 20. yüzyılın başından itibaren milliyetçi yazarlar tarafından yeniden kullanıma sokulmuş ve anlamı genişleyerek Türk'ün "millî hedefinin adı" hâline gelmiştir. Türk Milliyetçiliği'nin Alparslan Türkeş tarafından doktriner nitelik kazandırılması ve Dokuz Işık Doktrini adıyla bir siyasî program olarak önerilmesinden sonra da Kızıllema kavramı önemini korumuştur. Bu çalışmada doğrudan farklı tarihlerde basılan Dokuz Işık edisyonları ile bu siyasal harekette yer almış belli başlı ideologlar tarafından bu doktrini anlatmak ve açıklamak üzere yazılmış olan eserler incelenmiş; Kızıllema kavramı ve onun ideoloji içerisindeki konumunun tespitine çalışılmıştır. Alparslan Türkeş tarafından kurulan ve Dokuz Işık Doktrinini parti programına esas olarak alan Milliyetçi Hareket Partisi, bu ideolojinin siyasal temsilcisi ve teşkilâtı olarak faaliyet göstermiştir. Alparslan Türkeş'in vefatından sonra MHP Genel Başkanı olan Devlet Bahçeli'nin konuşma ve eserlerinde de bu tarama sürdürülmüştür. Ana metinler üzerinden yapılan inceleme sonucunda; milliyetçi edebiyatta olduğu kadar siyasal ideolojide de Kızıllema teriminin merkezî bir konumda bulunduğu ve Alparslan Türkeş sonrasında ideolojik devamlılıkla paralel olarak bu konumunu koruduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Türk Milliyetçiliği, Kızıllema, Alparslan Türkeş, Milliyetçi Hareket Partisi, Devlet Bahçeli

Giriş

Kızıl elma sözünün milliyetçi çevrelerin diline katılmasında en büyük pay, kuşkusuz Ziya Gökalp'in aynı adı taşıyan şiirine aittir. Gökalp'in "Kızıl Elma" şiiri Türk Yurdu Dergisinin 10 kanunısani 1328 (23 Ocak 1913) tarihli 31. sayısında yayımlanmıştır. Daha sonra ayrıca kitap olarak da basılmıştır. Bu şiirinde Gökalp, bir aşk hikâyesi içerisinde Kızıl elma kavramını tarif etmektedir (Gökalp, 1328 -1913: 116):

*"Molla dedi; "Oğlum, Türk fatihleri
İsterdi istilâ etmek her yeri;
Fethe lâkin bir tek hedef tanırdı,
Orayı kendine İrem sanırdı,
Bu mev'ûd ülkeye, bu tatlı yurda
Vâsıl olmak için hep bu uğurda
Yüzlerce defalar Türklük kaynadı;
Hind'i, Çin'i, Mısır'ı, Rum'u kapladı.
Bütün paytahtlara, en son çitlere
Gitti; fakat asla bu meçhul yere
Yaklaşmadı; çünkü o mev'ûd ülke
Değildi hariçte bir mevcut ülke.
Kızıl elma yok mu? Şüphesiz vardır;
Fakat onun semti başka diyardır...".*

Kızıl elma hedeflenen ülke ve genellikle o ülkenin başkenti olarak gösterilmektedir. Yine de belirsiz, meçhul bir yerdir. Her ulaşılan noktadan sonra, başka bir diyar, kızıl elma hâline gelmektedir. Türklerin fetih ruhunun simgesi olarak kızıl elma hep uzakta bir yerdedir. Gökyay da İslâm Ansiklopedisi'nde yer alan Kızıl elma makalesinde bu sözü "Eski çağlardan beri Türk cihan hâkimiyeti idealini sembolik olarak ifade eden bir kavram" (Gökyay, 2002: 559) şeklinde tanımlamaktadır.

Kızıl elma kavramının genel olarak halk dilinde yer tutmuş olması dışında kaynağı belirsiz olarak gösterilmektedir. Pakalın; Peçevi'den "Ehl-i İslâm Kızıl Elma'ya değin fethetseler gerektir deyu lisan-ı halkta şayi'dir. Lakin bu kelamın me'hazi ve sebebi malum

değildi.” ifadesini aktardıktan sonra, Peçevi'nin değerlendirmesine istinaden Kızılma'nın hayâlî bir şey olmayıp “sınır taşı gibi bir alâmet” olduğunu ifade etmektedir (Pakalın, 1983: 278 - 279).

Türk milletinin her dönemde yayılcı askeri ve siyasî stratejisi bilinmekle birlikte, bu stratejiye Kızılma adının nereden geldiği kesin olarak bilinmemektedir. Bilinen ilk örnek olarak Oğuzların batıya doğru hareketi sırasında Hazar Kağanı'nın hâkimiyet ifadesi olarak çadırının üzerinde altın bir top durduğu ve bu topa atfen Kızılma denilmesidir (Özdemir, 2008: 504). Adı bilinen Kızılmalar olarak İstanbul, fetihten sonra Roma'daki St. Pierre Kilisesi ve Viyana şeklinde sıklıkla anılmaktadır. Osman Turan, Türklerde destanlardan kaynağını bulan cihan hâkimiyeti ülküsünün özellikle Osmanlı Devleti döneminde İslâm anlayışıyla desteklenerek Kızılma kavramıyla özdeşleşmesini ayrıntılı biçimde açıklamıştır (Turan, 2014: 264-274).

Edebiyatta devlet yöneticilerine değil orduya ve halka mal edilen bir idealin ve sultanın göstereceği hedefe varmak üzere devlete bağlılığın sembolü (Özdemir, 2008: 509) olarak gösterilen Kızılma kavramı Türk milliyetçiliğinin bir siyasal doktrinin temeli hâline gelmesi aşamasında da kullanılmıştır.

Türk milliyetçiliği, bir düşünme biçimi olarak Osmanlı İmparatorluğunun son döneminde ittihad-ı anasır anlayışıyla ortaya çıkan Osmanlılık düşüncesinin başarısızlığının ardından ittihad-ı İslâm anlayışıyla ortaya çıkan İslâmcılık siyaseti de dağılmanın önüne geçemeyince; kurucu ve hâkim unsur olarak Türk milletinin ve vatanının bütünlüğünü korumaya yönelik Türkçülük düşüncesiyle kendisini göstermiştir. Ancak bu devrede daha çok batılı Türkoloji çalışmalarına dayanan bilimsel ve kültürel bir Türkçülük söz konusudur. Yaşanan gelişmelerin yanı sıra Kırım ve Kazan başta olmak üzere Osmanlı toprakları dışından gelen Türkçü aydınların katkısıyla Türkçülüğün siyasî niteliği belirginleşti. İttihat ve Terakki Cemiyeti'nde de kendisini ifade imkânı buldu.

Dokuz Işık Doktrinde Kızılama

Cumhuriyetin kuruluşunda düşünce ve kadrolarıyla etkili olan Türkçülüğün bu döneminde bir dönüşüm gözlenmektedir. Genel olarak “Anadoluculuk” şeklinde adlandırılan ülke esaslı bir milliyetçilik ön plana çıkmıştır. Ancak Turancı çizgiden ayrılmayan bir Türkçü akım da varlığını sürdürmüş ve 3 Mayıs 1944 olaylarında zirveye çıkan şekliyle resmî takibat ve işkenceye maruz kalacak kadar dışlanmıştır.

Demokrat Parti döneminde de, Milliyetçiler Derneği gibi kuruluşlar iktidar partisinin milletvekili tarafından yönetilmesine karşın sık sık kapatılmış veya faaliyetleri engellenmiştir. Nihayet Alparslan Türkeş ve arkadaşlarının 1965'te CKMP'nin yönetimine gelmeleri sonucunda Türk Milliyetçiliği'nin teşkilât ve ideolojisinde son dönemeç alınmıştır. “Dokuz Işık tezi ilk olarak Türkeş'in 1967'deki CKMP kongresinde yaptığı konuşmayla ortaya çıkmış; daha sonraki süreçte detaylandırılarak kitaplaştırılmıştır (Beriş, 2014: 12).” CKMP'nin adını Milliyetçi Hareket Partisi olarak değiştirip ülkücü hareket özel adıyla milliyetçileri yeniden teşkilâtlandırmaları ve Alparslan Türkeş'in “Milli Doktrin Dokuz Işık” anlayışını esas alarak Türk milliyetçiliğini siyasî programın merkezine yerleştirmeleri ile doktriner bir varlık kazanmıştır. Bu değerlendirmeyi yaptıktan sonra, Arvasi'nin şu cümleleri ile ülkücü düşünce öncülerinin de doktrin kurgusunu önemsediklerini söyleyebiliriz:

“Şahıs ve zümre milliyetçiliği olmaz. Milliyetçilik, millete izafe eldir. Milliyetçiliğimizin bir tek adı vardır: “Türk Milliyetçiliği”. Bunun yerine, başka terim ve ifadeler koyanlar veya koymak isteyenler, bizi yanıltmak isteyen ard niyetli kişi ve zümrelerdir. Çağdaş Türk-İslâm Ülküsü kavramı, Türk milliyetçiliğinin programını özetleyen “doktriner” bir ifadedir” (Arvasi, 1992: 250).

Milliyetçi düşüncenin burada özetlenen dönüşümü, genel olarak önceki aşamaların inkârı şeklinde olmamıştır. Yaşanan tartışmalara rağmen, siyasal parti oluşumundan önceki ve hatta karşı çıkan

Türkçü düşünürlerin eserleri de Ülkücü Hareket için vazgeçilmez bir külliyet değerini korumuştur. Bu devamlılık düşüncesini Türkeş şöyle ifade etmiştir:

“Türk milliyetçiliğinin yolu Ziya Gökalp Bey’den kuvvetini alan bir yoldur. Elbet yaşadığımız günler yeni şartlar getirmiştir. Bu yeni şartlara göre prensiplerde bir takım tadiller yapılacaktır. Ama ana temel değişmemiştir. Türkleşmek, İslâmlaşmak, Muasırlaşmak bugün de değerini muhafaza eden temellerdir” (Nihat & Cemiloğlu, 1995: 98).

Alparslan Türkeş tarafından kaleme alınan Dokuz Işık (Türkeş, Dokuz Işık, 1967); (Türkeş, 1975) kitaplarının ilk basıldığı yıllarda Kızılma tabirinin geçmediği görülmektedir. Fikret Eren tarafından Dokuz Işık Doktrinini anlatmak üzere hazırlanmış olan ve Kurt Karaca takma adıyla yayınlanan “Milliyetçi Türkiye: Milliyetçi Toplumcu Düzen” adlı kitapta da Kızılma’dan söz edilmemiştir (Karaca, 1971). İskender Öksüz’ün Ayhan Tuğcugil müstearıyla çıkan “Türk Milliyetçiliği Fikir Sistemi-Teori” (Tuğcugil, 1980) kitabında da Kızılma kavramı geçmemektedir. Keza Türkeş’in çeşitli yazı ve konuşmalarını içeren “Temel Görüşler” kitabında yine Kızılma’dan söz edilmemektedir (Türkeş, 1975b). Ancak Alparslan Türkeş’in sonraki konferans ve konuşmalarında Kızılma kavramına Dokuz Işık Doktrininin “ülkücülük” maddesinin açıklamasında yer verilmiştir. Bunlardan bir örneği, konuşma metinlerinin derlenmesi ile oluşturulmuş ve önsözü Türkeş’in en yakın arkadaşlarından Dündar Taşer tarafından yazılmış olan “Yeni Ufuklara Doğru” kitabında görülmektedir.

“Millî Doktrin: Dokuz Işık” başlıklı seminerinde Alparslan Türkeş, Ülkücülük ilkesini anlatırken bu sefer Kızılma kavramına başvurmakta ve şöyle sunmaktadır:

“Ülkücülük “idealizm” demektir. Bizim ülkemizin hedefi Türk Milletini en kısa yoldan, en kısa zamanda, başkalarına avuç açmadan çağlar üzerinden sıçrayarak çağdaş medeniyetin en ön safına geçirmek; ilimde teknikte, medeniyette yeryüzünün en kuvvetli varlığı hâline getirmek ve Türklüğü yüceltmektir. Bütün Türklerin tutsaklıktan kurtulup hür ve bağımsız olması

ülkümüzdür ülküler adım adım gerçekleşir. Ülkülerin gerçekleşmesi yolunda bir takım hedefler vardır. Türk Tarihinde bu hedefler her zaman olmuştur ve “Kızıl Elma” sözüyle ifade edilmiştir. “Kızıl Elma” ülkü yolunda kat edilmesi gereken mesafeyi, alınması gereken hedefi gösterir. Ülküler bir insanın ömrü içinde bu hedeflere varılabilir. Şunu hatırdan çıkarmayınız ki ülküsüz insan çamurdan farkı olmayan bir varlıktır.” (Türkeş, 1977: 19-20)

Aynı pasaj, daha geç dönemde yayınlanmış olan Dokuz Işık baskılarında “Ülkücü Hedef” başlığı altında yer almıştır (Türkeş, 9 Işık, 1994: 134). Buradaki ifadede belirtildiği gibi, ülkü sahibi olmak çamurdan insanlığa yükselmenin ölçüsüdür. Kızıl Elma Türk tarihi boyunca hep var olmuş millî hedeflerin adıdır. Türkeş’in bu tanımı ile Kızıl Elma kavramının gösterdiği hedef, fethedilmek üzere sefere çıkılan herhangi bir coğrafi yer olmaktan çıkmış ve “Türklüğü yüceltmek” şeklinde soyutlaşmıştır.

Dokuz Işık Doktrinini açıklamaya yönelik eserlerden birisi de İbrahim Kafesoğlu tarafından yazılmıştır: Türk Milliyetçiliğinin Meseleleri. Burada Kafesoğlu’nun tanımına bakılırsa, Kızıl Elma bir istila gayretkeşliği olmayıp Allah tarafından Türklere verilen bir görevin adıdır. Kafesoğlu’nun ifadesiyle “Kızıl Elma, cihanın her köşesine adalet götürmek ve milletleri belli bir medeniyet seviyesinde tam eşitliğe dayanan bir hukuk sistemine bağlayarak saadete eriştirmek mefkûresi” idi. Kafesoğlu, tarih boyunca kıtaları aşan fetihleri, “bu ülkünün uygulaması” olarak görmektedir (Kafesoğlu, 1999: 228).

Kızıl Elma kavramı, destandaki Türk atası olan Oğuz Kağan’ın “güneş bayrağımız, gökyüzü çadırımız olsun” sözü ve Kaşgarlı Mahmut’un “Tanrı’nın devlet güneşini Türk burçlarında doğdurmuş olduğunu ve onların ülkeleri üzerinde göklerin bütün tabakalarını döndürmüş bulunduğunu gördüm. Tanrı onlara Türk adını verdi ve onları yeryüzüne hâkim kıldı. Zamanımızın hakanlarını onlardan çıkardı. Dünya milletlerinin idare dizginini onların ellerine verdi.” iddiası İslâm sonrasında cihat anlayışı ile birleşince i’lâ-yı kelimetullah (Allah sözünün yüceltilmesi) göreviyle özdeşleşmiştir.

Bu bağlantı, Necmettin Hacıeminoğlu gibi birçok milliyetçi fikir adamları tarafından vurgulanmıştır. (Hacıeminoğlu, 1993: 25-34) Arvasi de Türk'ün ordu-millet olmasına vurgu yaparak cihad ve gaza ruhunu ülkücülüğün alâmeti olarak sunmaktadır (Arvasi, 1992: 251-252).

Alparslan Türkeş Sonrasında İdeolojik Devamlılık

Dokuz Işık Doktrininin yazarı, Milliyetçi Hareket Partisi'nin Lideri ve sevmeyenlerin bile Başbuğ olarak tarif ettiği Alparslan Türkeş'in vefatından sonra, siyasal partinin genel başkanlığına seçilerek milliyetçi camianın ve bu çevredeki teşkilâtların da lideri durumuna gelen kişi Devlet Bahçeli olmuştur. Devlet Bahçeli'nin kavram dünyasında da Kızılma'nın oldukça belirgin olarak ifade bulunduğu görülmektedir.

Devlet Bahçeli, 29 Ağustos 2009 tarihinde Ankara'daki bir konferansta; *"Türk milliyetçilerinin vazgeçemeyeceği sevdası ve Türk milliyetçiliği pratiğinin önceliği Türkiye'dir. O halde milliyetçiliğin siyasal iktidar olmasını hedefler hiyerarşisinde en öne çıkarmak gerekmektedir."* (Bahçeli, 2009: 49) diyerek her bir hedefin elde edilince ardında daha büyük yeni hedefler olduğunu ifade etmektedir. Bahçeli, lideri olduğu Milliyetçi Hareket Partisi adına ülküyü de aynı konuşmasında şöyle tanımlamaktadır:

"Ülkümüz, Büyük Türk milletini, ona farklılık, anlam ve değer kazandıran; tarihin derinliklerinden terkip yaparak getirdiği, dil, gönül, ahlak, inanç, akıl ve vicdanda taşınan muhteşem değerler manzumesini, bir kutlu emanet olarak köklerinden kopartmadan, anlayıp, kavrayıp koruyup, geliştirerek, insanlık var oldukça sonsuza kadar yaşatmak; bu yüksek değerleri temsil etmesini hedeflediğimiz millî devletimizin, Türklük, İslâmlık ve insanlığın barış, huzur, adalet ve esenliği için, yeryüzünün en güçlü devleti olmasına çalışmaktır." (Bahçeli, 2009: 26)

Bahçeli, 6 Şubat 2018 günü partisinin TBMM Grup Toplantısında yaptığı konuşmada; güncel olaylarla da bağlantılı olarak Kızılma kavramına geniş yer vermiştir.

“Bugün Türkiye, kendi sorunlarını ihmal etmeden, uluslararası alanda söz sahibi olmak, sözü dinlenen bir konuma gelmek için kalıplarını zorlamakta, prangalarından kurtulma mücadelesi vermektedir.

Bunu yaparken şanlı ve şerefli geçmişimiz elbette rehberdir.

Kesintisiz tarih telakkisine sahip Türk milliyetçileri için hedef Kızılçelma ölküsüdür, hedef Türkiye'nin muasır medeniyetler seviyesine öz değerleriyle ulaşmasıdır.

Zeytin Dalı Harekâtı başlar başlamaz, kabaran millî heyecan ve coşkıdan ödü patlayanları gördükçe, bunların köksüz telkin ve ezberlerini duydukça hayrete kapılmamak elde değildir.

Bir gazeteci tankın üstündeki kahraman bir askerimize istikamet neresi diye sorduğunda, Kızılçelma cevabını alıyorsa, hamd olsun tarihi ölküler vicdanlarda kor gibi yanyıyor demektir.

Kızılçelma'yı duyunca yüzü asılanlar, korkuya kapılanlar, eli ayağına dolaşanlar, fren tutmayıp şirk diye yaftalayanlar ne bu vatana, ne de bu millete en ufak hayrı dokunmayan, bilakis ve bilahare kast etmek için pusuya yatmış olan omurgasızlardır.

Kızılçelma ölküdür, ölküsü ve ülkesi olmayanların anlaması imkânsızdır. Kızılçelma ölküdür, ilkesi ve inancı çürük olanların kavraması ihtimal dışıdır.

Zeytin Dalı Harekâtı boyunca, kahraman askerlerimizin askeri sevkîyat esnasında doğal bir iradeyle yaptıkları Bozkurt işareti yazılı ve görsel medyaya yansımış ve birilerinin de uykularını kaçırmıştır. Bazı askerî ve siyasî kesimlerin Bozkurt işaretinden rahatsızlıkları kronik hastalık noktasına kadar çıkmıştır.

Bozkurt işareti yapan yiğitleri gazetede okuyup televizyonda görünce felç geçiren, adeta komaya giren askeri veya siyasî malum çevreler neden korkmuşlardır? Niye bu kadar ürkmüşlerdir?

Şayet vatan ve millet müdafaasına Bozkurt işareti yapan kahramanlardan başka gidecek varsa buyursun gitsin, ellerini tutan yok, önlerine geçen yok. Şehadete gönüllü olarak kucak açan var idiyse, beklemesin, durmasın, sınır ötesine koşsun.

Bozkurt işaretini görür görmez sırtı kedi gibi kabaranlar, kırmızı görmüş boğça gibi köpürenler sözüm sizedir; hadi teröristlerin üzerine korkusuzca gidin de görelim, size bile alkış tutalım.

Kızılma'yı şirk gören kripto münkirin karalaması çok yeniyen, bir başka densiz ve bereketsiz eski milletvekili Bozkurt işaretinin İslâm'ın ruhuna aykırı olduğunu şursuzca dile getirmiştir. Türk milleti ne çekmişse, işte bu kimliksiz, kişiliksiz, köşesiz Türk hasmı zihniyetlerden çekmiştir.

Bozkurt işaretinin İslâm'ın ruhuna aykırı olduğunu söylemek için Haçlı beşiğinde sallanmak, küfrün eteğinden tutmak, Türk düşmanlarından ilik ve irade nakli yapmak yeterli olacaktır. (Bahçeli, 2018a)"

Bahçeli bu konuşmasında, özellikle Kızılma ülküsünün toplumsal temsilinin genişlemesi karşısında rahatsızlık beyan eden kişilere cevap verirken, Türk millî ruhunun ülkücülerde tezahür ettiğinin altını çizmiştir.

Bahçeli, 10 Nisan 2018 tarihindeki TBMM Grup konuşmasında da Kızılma kavramına değinmiştir. Burada dış dünyayı da uyaran bir vurgu yaparak Türkiye'nin dünya siyasal dengesindeki önemine işaret etmektedir. Devlet Bahçeli, "*Devir artık başkalarının ne düşündüğünün dikkate alındığı devir değildir. Artık bu çağda herkes pozisyonunu Türkiye'ye göre belirlemek mecburiyetindedir. Asır Türk asırdır. Hedef Kızılma, hedef Turan ülküsüdür.* (Bahçeli, 2018b)" derken ek bir açıklamaya gerek bırakmayacak kadar belirgin bir Kızılma anlayışını ifade etmiştir.

Ülkücü Edebiyatta Kızılma

Ülkücülük olarak adlandırılan doktriner Türk Milliyetçiliği'nde ideolojinin açıklanmasına ve farklı anlatımlarla okuyucuya aktarılmasına yönelik metinlerde, Kızılma kendisinden söz edilmeden geçilemeyen temel bir kavram durumundadır. Ancak bu kavram, Dokuz Işık Doktrininin ilkelerini ve ülkücülük tanımlamasını gölgelemeyecek düzeyde kullanılırken, milliyetçi düşünce geçmişinin de Dokuz Işık Doktrini içerisinde yerinin korunduğu imâsını da taşımaktadır.

Teori ve düşünce eserlerinden ayrıca milliyetçi teşkilâtların faaliyetlerinde ve ülkücülerin yaygın olarak okuduğu şiirler ve marşlarda da Kızılma kavramı sıklıkla görülmektedir. Bunların en

meşhuru, “Malazgirt Marşı”nda yer alan Niyazi Yıldırım Gençoşmanoğlu’nun mısralarında sergilenmektedir:

*“Yiğitler kan döker, bayrak solmaya,
Anadolu başlar, vatan olmaya..
Kızılma’ya hey... Kızılma’ya!!!
En güzel marşını vurmada mehter
Ya Allah... Bismillâh... Allahuekber!”.*

Abdürrahim Karakoç’un “Gençliğe Mesaj” şiirindeki Kızılma kavramı, şairin seslendiği gençlere aranıp bulunması gereken bir hedef yani bir ülkü olarak kullanılmaktadır:

*“Nizam-ı Âlem’e içten talip ol
Kızılma neredeyse ara bul
Bağlamasın seni şöhret, para, pul
Hesaplar var, sorulmayı bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.”*

Dilaver Cebeci’nin “Güven” şiirinde yer alan

*“Yola çıktık Tanrı kurtlar yolundan,
Yandık piştik ‘Kızıl Elma’ derdinden.
Günde bin kez Gükbörünün ardından
Beş yüz köpek ürüyecek Bozkurtum!
Tanrı Türk’ü koruyacak Bozkurtum!”*

kıtasında Kızılma kavramına destansı bir bağlantı kazandırarak Osman Turan’ın bilimsel açıklamalarına sanat alanından bir örnek sunmaktadır. Cebeci, “Kızılma” ifadesini “Bozkurt öncülüğünde gidilecek hedefin adı” olarak kullanmaktadır.

Sonuç

Türk millî varlığına ilişkin bir şuur ve devamlılığına dair isteklilik anlamında bir milliyetçiliğin, eski dönemlere ve yazıtlara kadar izleri sürülebilmektedir. Modern anlamıyla Türk milliyetçiliği, Osmanlı İmparatorluğu’nun son döneminde, Türk aydınlarının “Üç Tarz-ı Siyaset” içerisinde son çare olarak sığındıkları bir anlayış olarak ortaya çıkmıştır. İstiklâl mücadelesinin ruh iklimindeki belirleyici ve temel itici güç olarak milliyetçi aydınlar, Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşuna da mühür vurmuştur.

1960'lı yılların ortasında, CKMP'nin Alparslan Türkeş ve arkadaşlarının elinde tümüyle yeniden yapılandırılması sonucunda, milliyetçilik bir siyasal programın temel kavramı hâline gelmiştir. Üstelik bu akım, milliyetçi düşünce tarihini ve burada yer tutan farklı yaklaşımları da bünyesinde barındırarak özgün bir doktrin ile kendisini açıklamayı başarmıştır. Kurucu önderin vefatından sonra da teşkilâtli ve kurumsal varlığını sürebilmesi, ülkücülük adıyla tanımlanan doktriner Türk milliyetçiliğinin, salt "Türkeşçilik" olmadığını da göstermiştir.

Dokuz Işık doktrinini tanımlamak ve geliştirmek amacıyla kaleme alınan eserlerde Kızılma kavramının ihmal edilemeden yer bulabilmesi, ülkücü ideolojinin milliyetçi düşünce geçmişi ile bağlantısını vurgulayan bir anahtar rolü de oynamıştır. Kızılma kavramının fikrî çalışmaların yanı sıra duyguları coşturan şiir ve marşlarda da sık sık işlenmiş olması, tarihi fütihat anlayışının, cihan hâkimiyeti iddiasının ve i'lâ-yı kelimetullah idealinin tazelenmesine ve ülkücülüğün Türkiye sınırlarını aşan milliyetçilik ve turan düşüncesiyle güçlü bağlarını da ortaya koymaktadır.

Zeytin Dalı Harekâtı sırasında bir tankın üzerinden seslenen askerın, "nereye?" sorusuna "Kızılma'ya!" diye cevap vermesi de, bu idealin millî hafızada canlılığını göstermesi bakımından önemli olduğu kadar, ülkücülüğün millî tabanda yankı bulduğunu açığa vurması dolayısıyla kayda değerdir.

Kaynakça

- Arvası, S. A. (1992). *Türk - İslâm Ülküsü*. Cilt 2. 2. Baskı. İstanbul: Burak Yayınevi.
- Bahçeli, D. (2009). *Çözülen Ülke Türkiye ve Ülkümüz*. Ankara: Milliyetçi Hareket Partisi.
- Bahçeli, D. (2018a). *Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Sayın Devlet BAHÇELİ'nin, TBMM Grup Toplantısında yapmış oldukları konuşma. 6 Şubat 2018*. 19.05.2018 tarihinde http://www.mhp.org.tr/htmldocs/genel_baskan/konusma/4373/index.html adresinden alındı

- Bahçeli, D. (2018b, 04 10). *Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Sayın Devlet BAHÇELİ'nin, TBMM Grup Toplantısında yapmış oldukları konuşma. 10 Nisan 2018*. 19.05.2018 tarihinde mhp.org.tr: http://www.mhp.org.tr/htmldocs/genel_baskan/konusma/4403/index.html adresinden alındı
- Beriş, H. E. (2014, Şubat). *30 Mart'a Doğru Milliyetçi Hareket Partisi*. 14.05.2018 tarihinde http://file.setav.org/Files/Pdf/20140305103301_30-mart'a-dogru-milliyetci-hareket-partisi-pdf.pdf adresinden alındı
- Gökalp, Z. (1328 -1913, 10 Kanunisani - 23 Ocak). Kızıl Elma. *Türk Yurdu*, 3(31): 115-120.
- Gökyay, O. Ş. (2002). Kızıl Elma. *İslâm Ansiklopedisi*. Cilt 25. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Hacieminoğlu, N. (1993). *Milliyetçilik Ülkücülük Aydınlar*. İstanbul: Kamer Yayınları.
- Kafesoğlu, İ. (1999). *Türk Milliyetçiliğinin Meseleleri*. 4. Baskı. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Karaca, K. (1971). *Milliyetçi Türkiye: Milliyetçi Toplumcu Düzen*. 11 Baskı. İstanbul: Çınar Yayınevi.
- Nihat, M., & Cemiloğlu, E. (1995). *Türk Siyasi Hayatında Milliyetçi Hareket - Tarihi Gelişim, Partileşme ve İdeoloji-*. Ankara: Turkuaz Ajans 2001 Yayınları.
- Özdemir, F. (2008). Kızıl Elma'yı Arayan Üç Yazar: Ömer Seyfettin, Ziya Gökalp, Ragıp Şevki Yeşim. *Turkish Studies*, 3(5): 503-515.
- Pakalın, M. Z. (1983). *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*. Cilt 2. İstanbul: MEB Devlet Kitapları.
- Tuğcugil, A. (1980). *Türk Milliyetçiliği Fikir Sistemi- Teori*. 8. Baskı. Ankara: Töre-Devlet Yayınevi.
- Turan, O. (2014). *Türk Cihan Hakimiyeti Mefkuresi*. 23. Baskı. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Türkeş, A. (1967). *Dokuz Işık*. 4. Baskı. İstanbul: CKMP Eminönü İlçesi.
- Türkeş, A. (1975). *Milli Doktrin Dokuz Işık*. 12. Baskı. İstanbul: Kutluğ Yayınları.
- Türkeş, A. (1975b). *Temel Görüşler*. 2. Baskı. İstanbul: Dergâh Yayınları.

- Türkeş, A. (1977). *Yeni Ufuklara Doğru*. 8. Baskı. İstanbul: Kutluğ Yayınları.
Türkeş, A. (1994). *9 Işık*. 2. Baskı. İstanbul: Burçak Ltd. Şti.